Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (ósma izba)

z dnia 15 czerwca 2017 r.[1]

Odesłanie prejudycjalne — Dumping — Rozporządzenie (WE) nr 1472/2006 — Przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chin i Wietnamu — Ważność rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1294/2009 — Procedura przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych — Niezależni importerzy — Kontrola wyrywkowa — Interes Unii Europejskiej

W sprawie C-349/16

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (niderlandzkojęzyczny sąd pierwszej instancji w Brukseli, Belgia) postanowieniem z dnia 3 czerwca 2016 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 24 czerwca 2016 r., w postępowaniu:

T.KUP SAS

przeciwko

Belgische Staat,

TRYBUNAŁ (ósma izba),

w składzie: M. Vilaras (sprawozdawca), prezes izby, M. Safjan i D. Šváby, sędziowie,

rzecznik generalny: M. Szpunar,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

rozważywszy uwagi przedstawione:

— w imieniu T.KUP SAS przez A. Tallona oraz D. Geernaerta, advocaten,

— w imieniu rządu belgijskiego przez C. Pochet oraz M. Jacobs, działające w charakterze pełnomocników,

— w imieniu Rady Unii Europejskiej przez H. Marcos Fraile, działającą w charakterze pełnomocnika, wspieraną przez N. Tuominen, adwokată,

— w imieniu Komisji Europejskiej przez J.F. Brakelanda oraz T. Maxiana Rusche, działających w charakterze pełnomocników,

1 — Język postępowania: niderlandzki.

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

wydaje następujący

Wyrok

1 Wniosek o wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy badania ważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1294/2009 z dnia 22 grudnia 2009 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzącego z Wietnamu i pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, rozszerzone na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami wysyłanego ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzące ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau, w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 384/96 (Dz.U. 2009, L 352, s. 1) w świetle art. 2, art. 3, art. 11 ust. 2, 5 i 9, art. 17 ust. 1 oraz art. 21 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 1996, L 56, s. 1), zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 461/2004 z dnia 8 marca 2004 r. (Dz.U. 2004, L 77, s. 12) (zwanego dalej „antydumpingowym rozporządzeniem podstawowym”).

2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu między spółką T.KUP SAS a Belgische Staat (państwem belgijskim) dotyczącego zwrotu ceł, które spółka ta zapłaciła z tytułu przywozu obuwia pochodzącego z Chin i Wietnamu.

Ramy prawne

3 Artykuł 6 ust. 8 antydumpingowego rozporządzenia podstawowego stanowi:

„Z wyjątkiem sytuacji przewidzianych w art. 18 informacje udostępnione przez zainteresowane strony i na podstawie których dokonano ustaleń są w możliwym zakresie badane pod względem zgodności z rzeczywistością”.

4 Artykuł 11 tegoż rozporządzenia przewiduje:

„[…]

2. Ostateczny środek antydumpingowy wygasa pięć lat po jego nałożeniu lub pięć lat od daty zakończenia ostatniego postępowania przeprowadzonego po nałożeniu środków w odniesieniu do dumpingu i szkody, chyba że podczas postępowania stwierdzono, że wygaśnięcie doprowadzi do kontynuacji lub powrotu dumpingu i szkody. Takie postępowanie przeglądowe wszczyna się z inicjatywy Komisji lub na wniosek złożony w imieniu producentów wspólnotowych, a środek pozostaje w mocy do czasu zakończenia tego postępowania.

Postępowanie przeglądowe wszczyna się w przypadku, gdy wniosek o jego wszczęcie zawiera wystarczające dowody na to, że wygaśnięcie środków prawdopodobnie doprowadziłoby do kontynuacji lub powrotu dumpingu i szkody. Prawdopodobieństwo takie można wykazać, np. dowodząc kontynuacji dumpingu i szkody lub dowodząc, że wyeliminowanie szkody w całości lub części wynika z istnienia środków, lub dowodząc, że sytuacja eksporterów lub warunki rynkowe mogą wskazywać na prawdopodobieństwo dalszego występowania szkodliwego dumpingu.

Podczas postępowania prowadzonego na podstawie niniejszego ustępu eksporterom, importerom oraz przedstawicielom kraju wywozu i producentom wspólnotowym zapewnia się możliwość odparcia zarzutów oraz rozszerzenia i skomentowania kwestii wyszczególnionych we wniosku o wszczęcie tego postępowania, zaś wnioski formułuje się z uwzględnieniem wszystkich istotnych i należycie udokumentowanych dowodów na to, czy wyeliminowanie środków doprowadzi do kontynuacji bądź powrotu dumpingu i szkody.

Zawiadomienie w sprawie zbliżającego się wygaśnięcia środków publikuje się w odpowiednim terminie w Dzienniku Urzędowym [Unii Europejskiej], w ostatnim roku stosowania środków określonych w niniejszym ustępie. Po zamieszczeniu tej publikacji producenci wspólnotowi mają prawo wystąpić z wnioskiem o wszczęcie postępowania przeglądowego zgodnie z akapitem drugim, nie później niż 3 miesiące przed końcem pięcioletniego okresu. Zawiadomienie o faktycznym wygaśnięciu środków na mocy niniejszego akapitu również jest publikowane.

[…]

5. Odpowiednie przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące procedur i przebiegu dochodzenia, z wyjątkiem przepisów określających terminy, stosuje się do wszystkich rewizji [przeglądów] prowadzonych na podstawie ust. 2, 3 i 4 niniejszego artykułu. Rewizje [przeglądy] prowadzone na podstawie ust. 2 i 3 przeprowadza się niezwłocznie i zazwyczaj kończy w terminie 12 miesięcy od dnia wszczęcia rewizji [przeglądu]. Rewizje [przeglądy] na podstawie ust. 2 i 3 kończą się bezwarunkowo w terminie 15 miesięcy od dnia wszczęcia. Rewizje [przeglądy] na podstawie ust. 4 kończą się bezwarunkowo w terminie dziewięciu miesięcy od dnia wszczęcia. Jeśli w tym samym postępowaniu wszczynana zostaje rewizja [wszczynany zostaje przegląd] na podstawie ust. 2 w trakcie rewizji [przeglądu] na podstawie ust. 3, wówczas rewizja [przegląd] na podstawie ust. 3 kończy się w tym samym terminie, jaki został powyżej przewidziany dla rewizji [przeglądu] na podstawie ust. 2.

Komisja przedstawia Radzie propozycję działania nie później niż miesiąc przed upłynięciem powyższych terminów.

W przypadku nieukończenia dochodzenia w powyższych terminach środki:

— wygasają w odniesieniu do postępowań na podstawie ust. 2,

— wygasają w przypadku dochodzeń prowadzonych na podstawie ust. 2 i 3 równolegle, kiedy w ramach tego samego postępowania wszczęto przegląd na podstawie ust. 2 w trakcie toczącego się już przeglądu na podstawie ust. 3 albo kiedy takie rewizje [przeglądy] wszczęto w tym samym czasie, albo

— nie ulegają zmianie w postępowaniach na podstawie ust. 3 i 4.

Zawiadomienie o aktualnym wygaśnięciu lub utrzymaniu środków zgodnie z niniejszym ustępem jest następnie publikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

[…]

9. We wszystkich postępowaniach lub czynnościach dotyczących zwrotu ceł, prowadzonych na podstawie niniejszego artykułu, Komisja stosuje metodologię wykorzystywaną w trakcie postępowania, które doprowadziło do nałożenia cła, pod warunkiem że okoliczności nie uległy zmianie, z należytym uwzględnieniem przepisów art. 2, w szczególności jego ust. 11 i 12, oraz art. 17 niniejszego rozporządzenia.

[…]”.

5 Zgodnie z art. 17 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia:

„W przypadku dużej liczby wnioskodawców, eksporterów, importerów, typów produktu lub transakcji postępowanie można ograniczyć do uzasadnionej liczby stron, produktów lub transakcji, wykorzystując statystycznie reprezentatywne próbki w oparciu o informacje dostępne w momencie ich doboru, albo do największej reprezentatywnej wielkości produkcji, sprzedaży lub wywozu, która może zostać właściwie zbadana w dostępnym czasie”.

6 Artykuł 21 tegoż rozporządzenia przewiduje:

„1. Ustalenie, czy interes Wspólnoty wymaga interwencji, opiera się na ocenie różnych interesów rozpatrywanych łącznie, w tym interesu przemysłu krajowego, użytkowników i konsumentów; ustalenia na podstawie niniejszego artykułu dokonuje się wyłącznie w przypadku, gdy wszystkim stronom umożliwiono wyrażenie poglądów na podstawie ust. 2. Dokonując takiej oceny, szczególną uwagę zwraca się na potrzebę eliminacji skutków szkodliwego dumpingu zakłócającego handel oraz na przywrócenie efektywnej konkurencji. Środków ustalonych na skutek stwierdzonego dumpingu i szkody można nie stosować w przypadku, gdy organy Wspólnoty mogą jednoznacznie uznać w oparciu o przedstawione informacje, że zastosowanie takich środków nie leży w interesie Wspólnoty.

2. W celu zapewnienia solidnej podstawy, w oparciu o którą organy będą mogły uwzględnić wszystkie uwagi i informacje przy podejmowaniu decyzji, czy nakładanie środków leży w interesie Wspólnoty, wnioskodawcy, importerzy i ich reprezentatywne stowarzyszenia, reprezentatywne organizacje użytkowników i konsumentów mogą w terminach określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania antydumpingowego zgłosić się do postępowania i dostarczać Komisji informacje. Informacje te lub ich streszczenia udostępnia się innym stronom określonym w niniejszym artykule i one są uprawnione do udzielenia na nie odpowiedzi.

3. Strony działające zgodnie z ust. 2 mogą wystąpić z wnioskiem o przeprowadzenie posiedzenia wyjaśniającego. Wnioski takie rozpatruje się pozytywnie, jeżeli zostały one złożone w terminach określonych w ust. 2 i jeśli określają powody, w odniesieniu do interesu Wspólnoty, dla których strony te powinny zostać wysłuchane.

4. Strony działające zgodnie z ust. 2 mogą przedstawić uwagi odnośnie do nałożonych ceł tymczasowych. Takie uwagi należy dostarczyć w ciągu miesiąca od wprowadzenia tych środków, jeżeli mają zostać uwzględnione. Uwagi i ich odpowiednie streszczenia udostępnia się innym stronom, które mają prawo się do nich odnieść.

5. Komisja bada odpowiednio przekazane informacje oraz określa, do jakiego stopnia są one reprezentatywne, a wyniki tej analizy wraz z ich oceną przekazuje Komitetowi Doradczemu. Komisja uwzględnia poglądy wyrażone w Komitecie w propozycjach zgłaszanych na podstawie art. 9.

6. Strony działające zgodnie z ust. 2 mogą wystąpić z wnioskiem o udostępnienie faktów i ustaleń, w oparciu o które mają zostać podjęte ostateczne decyzje. Informacje te udostępnia się w możliwym zakresie, bez uszczerbku dla dalszych decyzji podejmowanych przez Komisję lub Radę.

7. Informacje są brane pod uwagę wyłącznie w przypadku, gdy towarzyszą im dowody potwierdzające ich prawdziwość”.

7 Zgodnie z motywami 12, 13, 34–38, 489, 490 i 502 rozporządzenia nr 1294/2009:

„(12) Ze względu na dużą liczbę producentów eksportujących z państw, których dotyczy postępowanie, producentów i importerów unijnych, których dotyczyło dochodzenie, w zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu przewidziano zastosowanie kontroli wyrywkowej zgodnie z art. 17 [antydumpingowego] rozporządzenia podstawowego.

(13) Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji w sprawie konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej oraz, jeśli konieczność ta zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, producenci eksportujący i przedstawiciele działający w ich imieniu, producenci i importerzy unijni zostali poproszeni o ujawnienie się i dostarczenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu.

[…]

(34) W oparciu o dostępne informacje nawiązano kontakt z 139 importerami. Na formularz kontroli wyrywkowej odpowiedziało 22 niepowiązanych importerów, spośród których 21 zgodziło się na włączenie ich do próby. Z danych przekazanych przez tych 21 importerów wynikało, że reprezentują oni 12% przywozu produktu objętego przeglądem z [Chińskiej Republiki Ludowej] i 40% przywozu danego produktu z Wietnamu [(w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym)].

(35) Pięciu największych importerów (Adidas, Clarks, Nike, Puma i Timberland) miało udział ok. 18% w przywozie objętym postępowaniem, ponieważ wszyscy ci importerzy zgłaszali znaczący przywóz z obu państw. Uznano zatem, że próba składająca się z tych pięciu przedsiębiorstw będzie reprezentatywna w rozumieniu art. 17 ust. 1 [antydumpingowego] rozporządzenia podstawowego, tj. pod względem wielkości przywozu.

(36) W celu lepszego odzwierciedlenia rozmieszczenia geograficznego importerów oraz różnic dotyczących rodzajów przywożonego obuwia wybrano jednak dodatkowo trzech innych importerów. W tym kontekście na podstawie wypełnionych formularzy kontroli wyrywkowej okazało się, że wielu importerów, którzy udzielili odpowiedzi, prowadzi działalność na zdecydowanie mniejszą skalę pod względem wielkości i przywożą mniejsze ilości obuwia znanych/modnych marek czy też obuwia wyższej wartości. Model działalności gospodarczej i segmenty sprzedawanych produktów, jakie reprezentowali ci drobni importerzy, okazały się inne niż w przypadku największych importerów, i wszyscy ci drobni importerzy łącznie mogli mieć udział w dużej część przywozu objętego postępowaniem. Uznano zatem, że również ci importerzy powinni być reprezentowani, ponieważ realia ekonomiczne tych przedsiębiorstw mogą różnić się od realiów dużych importerów, o których mowa w motywie (35) powyżej.

(37) Na tej podstawie wybrano próbę ośmiu importerów, obejmującą pięciu największych i trzech mniejszych importerów. Reprezentują oni ok. 10% przywozu z [Chińskiej Republiki Ludowej] i ok. 34% przywozu z Wietnamu.

(38) Wszyscy współpracujący importerzy, którzy wyrazili gotowość do współpracy, mieli możliwość przedstawienia uwag w sprawie doboru próby. Do przedsiębiorstw objętych próbą zostały wysłane kwestionariusze do wypełnienia. Siedmiu spośród importerów objętych próbą udzieliło odpowiedzi w wyznaczonych terminach. Z uwagi na brak współpracy ze strony ósmego importera, musiał być on w końcu wykluczony z próby.

[…]

(489) Z drugiej strony wpływ ceł antydumpingowych na importerów, sprzedawców detalicznych/dystrybutorów i konsumentów w okresie od 2006 r. do ODP nie był nieproporcjonalny. W przypadku utrzymania środków i przy założeniu, że popyt konsumpcyjny będzie się nadal osłabiał z powodu kryzysu gospodarczego, wpływ ceł antydumpingowych na wszystkie podmioty najprawdopodobniej będzie większy niż w przeszłości. Biorąc pod uwagę ogólną dobrą kondycję i potwierdzoną elastyczność importerów, a także ogólną silną pozycję rynkową sprzedawców detalicznych/dystrybutorów, którzy mogą znacząco zmieniać swój asortyment produktów, można jednak założyć, że wymienione podmioty nie poniosą nieproporcjonalnych szkód w perspektywie krótko- i średnioterminowej. Z punktu widzenia

konsumentów po nałożeniu ceł antydumpingowych nie nastąpił zauważalny wzrost cen, zaś wyniki analizy przeprowadzonej po [okresie objętym dochodzeniem przeglądowym] również nie wskazują, aby ceny konsumpcyjne miały niewspółmiernie wzrosnąć w przyszłości.

(490) Podsumowując, dochodzenie przeglądowe nie ujawniło żadnych istotnych powodów, dla których środki nie powinny być utrzymane.

[…]

(502) Twierdzono, że brakuje analizy potencjalnych korzyści dla importerów wynikających z zaprzestania stosowania środków. W tej kwestii należy zauważyć, iż zgodnie z brzmieniem art. 21 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, konieczne jest zbadanie, czy istnieją ważne powody dla nienakładania środków antydumpingowych. W ramach przeglądu wygaśnięcia oznacza to, że należy zbadać, czy istnieją ważne powody dla zaprzestania stosowania środków, tj. konieczne jest zidentyfikowanie negatywnych skutków dalszego stosowania tych środków, a skutki te muszą być przeanalizowane w kontekście korzyści dla przemysłu unijnego w celu ustalenia, czy powyższe negatywne skutki są nieproporcjonalne. A zatem z prawnego punktu widzenia, konieczne byłoby dalsze rozważenie przeciwnego scenariusza, tj. wygaśnięcia środków wyłącznie, jeżeli istniałyby w danym przypadku szczególne przesłanki, wskazujące na istnienie nieproporcjonalnego ciężaru dla importerów, sprzedawców detalicznych i konsumentów. Nie zidentyfikowano takich przesłanek. Jednakże, jedynie na potrzeby argumentacji, można w następujący sposób opisać prawdopodobne skutki dla importerów, sprzedawców detalicznych i konsumentów w przypadku wygaśnięcia środków. W przypadku importerów w dochodzeniu wykazano, że pewną część zmniejszenia ich rentowności od 2005 r. do [okresu objętego dochodzeniem przeglądowym] można przypisać uiszczonym cłom antydumpingowym. W przypadku wygaśnięcia środków i utrzymaniu się innych kosztów na stabilnym poziomie koszty te znikłyby i w związku z tym poziom zysku mógłby się zwiększyć do poziomu wyższego niż poziom około 20% stwierdzony w trakcie postępowania. Jeśli chodzi o sprzedawców detalicznych, z informacji zawartych w dokumentacji jednoznacznie nie wynika, czy odnieśliby oni korzyści z wygaśnięcia środków, ponieważ importerzy objęci próbą nie zawsze dostosowywali ceny odsprzedaży w przypadku spadku cen importowych, co można stwierdzić, porównując średnią arytmetyczną cenę importową i średnią arytmetyczną cenę odsprzedaży od 2007 r. do [okresu objętego dochodzeniem przeglądowym].

Co do skutków dla konsumentów, jest jeszcze mnie prawdopodobne, by wygaśnięcie środków doprowadziło do spadku cen, zważywszy że ceny detaliczne utrzymały się na stosunkowo stabilnym poziomie pomimo różnic w cenie przywozu od 2005 r. do [okresu objętego dochodzeniem przeglądowym]. Ponadto jest również mało prawdopodobne, by konsumenci mogli skorzystać z większego wyboru, biorąc pod uwagę, że w dokumentacji nie ma dowodów, iż wprowadzenie ceł antydumpingowych wpłynęło na wybór oferowanych konsumentom towarów. W każdym razie wszystkie te ustalenia nie mogą zmienić ogólnego wniosku, że nie istnieją ważne powody dla nienakładania środków antydumpingowych”.

8 Artykuł 1 ust. 1 rozporządzenia nr 1294/2009 stanowi:

„Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz obuwia o cholewkach ze skóry wyprawionej lub skóry wtórnej, z wyłączeniem: obuwia sportowego, obuwia wymagającego zastosowania specjalnej technologii, pantofli i pozostałego obuwia domowego oraz obuwia z noskiem ochronnym, pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu, objętego kodami CN: 6403 20 00, ex 6403 51 05, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 05, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 05, ex 6403 91 11, ex

6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 05, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 i ex 6405 10 00 […].

[…]”.

Postępowanie główne i pytania prejudycjalne

9 T.KUP, z siedzibą w Tuluzie (Francja), w okresie od dnia 28 czerwca 2006 r. do 24 stycznia 2011 r. poprzez port w Antwerpii (Belgia) dokonała przywozu 26 ładunków obuwia produkowanego w Chinach, zakupionego od tajwańskiego dystrybutora Eastern Shoes Collection Co. Ltd, od których pobrane zostały cła antydumpingowe z zastosowaniem stawki 16,5%, na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 553/2006 z dnia 23 marca 2006 r. nakładającego tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu (Dz.U. 2006, L 98, s. 3), rozporządzenia Rady (WE) nr 1472/2006 z dnia 5 października 2006 r. nakładającego ostateczne cła antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu (Dz.U. 2006, L 275, s. 1; sprostowanie Dz.U. 2007, L 130, s. 48) oraz rozporządzenia nr 1294/2009.

10 W dniu 27 czerwca 2012 r., T.KUP złożyła do inspektoratu celnego w Antwerpii (Belgia) wniosek o zwrot pobranych należności celnych powołując się na wyrok z dnia 2 lutego 2012 r., Brosmann Footwear (HK) i in./Rada (C-249/10 P, EU:C:2012:53).

11 W dniu 14 września 2012 r. wydana została decyzja odmowna w przedmiocie tego wniosku. W dniu 25 lutego 2013 r. T.KUP odwołała się od powyższej decyzji do dyrekcji regionalnej ds. ceł i podatków akcyzowych w Antwerpii (Belgia). W dniu 18 kwietnia 2013 r., dyrekcja ta poinformowała T.KUP o swym zamiarze uwzględnienia jej wniosku.

12 W dniu 7 czerwca 2013 r., rzeczona dyrekcja poinformowała T.KUP o zawieszeniu decyzji w oczekiwaniu na zakończenie postępowań pilotażowych.

13 W dniu 24 października 2013 r. T.KUP wniosła skargę administracyjną w związku z zaniechaniem wydania decyzji w przewidzianym terminie, a następnie w dniu 2 września 2014 r. skargę na zaniechanie wydania decyzji w przedmiocie rzeczonej skargi administracyjnej do sądu odsyłającego.

14 W tym kontekście Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg Brussel (niderlandzkojęzyczny sąd pierwszej instancji w Brukseli) postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:

„1) Czy ze względu na naruszenie art. 17 ust. 1 [antydumpingowego] rozporządzenia podstawowego rozporządzenie nr 1294/2009 jest nieważne w odniesieniu do importera takiego jak w postępowaniu głównym z uwagi na to, że Komisja w ramach przeglądu przeprowadziła kontrolę wyrywkową obejmującą tylko ośmiu importerów, choć należało zbadać rozsądną liczbę dwudziestu jeden importerów?

2) Czy ze względu na naruszenie art. 11 ust. 2 akapit trzeci [antydumpingowego] rozporządzenia podstawowego rozporządzenie nr 1294/2009 jest nieważne w odniesieniu do importera takiego jak w postępowaniu głównym z uwagi na to, że Komisja w ramach przeglądu nie uwzględniła wystarczająco przedstawionego materiału dowodowego wskutek objęcia kontrolą wyrywkową pięciu dużych i tylko trzech małych importerów, a ponadto uwzględnienia głównie danych przedstawionych przez tych pięciu dużych importerów?

3) Czy ze względu na naruszenie art. 2 i 3 [antydumpingowego] rozporządzenia podstawowego lub art. 11 ust. 2, 5 i 9 tegoż rozporządzenia rozporządzenie nr 1294/2009 jest nieważne w odniesieniu do importera takiego jak w postępowaniu głównym z uwagi na to, że Komisja w ramach przeglądu nie dysponowała danymi wystarczającymi do stwierdzenia, iż nadal ma miejsce przywóz po cenach dumpingowych i wskutek tego powstaje szkoda?

4) Czy ze względu na naruszenie art. 21 [antydumpingowego] rozporządzenia podstawowego rozporządzenie nr 1294/2009 jest nieważne w odniesieniu do importera takiego jak w postępowaniu głównym z uwagi na to, że Komisja w ramach przeglądu wymaga zaistnienia szczególnych przesłanek wskazujących, iż przedłużenie stanowi nieproporcjonalne obciążenie dla importera?".

W przedmiocie dopuszczalności wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

15 Rada Unii Europejskiej podnosi w uwagach na piśmie, że wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym powinien być odrzucony jako niedopuszczalny w zakresie w jakim sąd odsyłający nie zbadał w niezależny sposób ważności rozporządzenia nr 1294/2009, ograniczając się do przekazania wątpliwości wyrażonych w tym zakresie przez T.KUP.

16 Należy przypomnieć, że idea współpracy, która powinna stanowić podstawę funkcjonowania instytucji odesłania prejudycjalnego, implikuje, że sąd krajowy przedstawia w swoim odesłaniu prejudycjalnym powody, dla których uważa, że odpowiedź na jego pytania dotyczące wykładni lub ważności niektórych przepisów prawa Unii jest konieczna dla rozstrzygnięcia sporu (wyroki: z dnia 4 maja 2016 r., Pillbox 38, C-477/14, EU:C:2016:324, pkt 24; z dnia 4 maja 2016 r., Philip Morris Brands i in., C-547/14, EU:C:2016:325, pkt 47 i przytoczone tam orzecznictwo).

17 Jest zatem istotne, by sąd krajowy wskazał w szczególności dokładne powody, które doprowadziły do powstania wątpliwości w przedmiocie ważności danych przepisów prawa Unii i przedstawił podstawy nieważności, które w związku z tym mogą być jego zdaniem przyjęte. Taki wymóg wynika również z art. 94 lit. c) regulaminu postępowania Trybunału (wyroki: z dnia 4 maja 2016 r., Pillbox 38, C-477/14, EU:C:2016:324, pkt 25; z dnia 4 maja 2016 r., Philip Morris Brands i in., C-547/14, EU:C:2016:325, pkt 48 i przytoczone tam orzecznictwo) oraz zaleceń dla sądów krajowych, dotyczących składania wniosków o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym (Dz.U. 2012, C 338, s. 1, pkt 22) (zob. podobnie, postanowienie z dnia 11 stycznia 2017 r., Boudjellal, C-508/16, niepublikowane, EU:C:2017:6, pkt 22).

18 Ponadto, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału informacje zawarte w postanowieniach odsyłających powinny nie tylko pozwolić Trybunałowi na udzielenie użytecznych odpowiedzi, ale także dostarczyć rządom państw członkowskich oraz innym zainteresowanym stronom możliwości przedstawienia uwag zgodnie z art. 23 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Zadaniem Trybunału jest zapewnić tę możliwość, biorąc pod uwagę fakt, iż zgodnie z tym przepisem statutu zainteresowanym stronom doręczane jest tylko postanowienie odsyłające wraz z tłumaczeniem na język urzędowy każdego państwa członkowskiego; nie otrzymują oni natomiast akt postępowania krajowego, jakie sąd odsyłający ewentualnie przesłał do Trybunału (wyroki: z dnia 4 maja 2016 r., Pillbox 38, C-477/14, EU:C:2016:324, pkt 26; z dnia 4 maja 2016 r., Philip Morris Brands i in., C-547/14, EU:C:2016:325, pkt 49 i przytoczone tam orzecznictwo).

19 Tymczasem, jak wynika z postanowienia odsyłającego – w sposób wprawdzie zwięzły, lecz wyraźny – sąd odsyłający zbadał zarzuty podniesione przez T.KUP dotyczące nieważności rozporządzenia nr 1472/2006 oraz rozporządzenia nr 1294/2009. Sąd ten, po pierwsze, oddalił jako bezzasadne argumenty dotyczące nieważności rozporządzenia nr 1472/2006 podniesione tytułem głównym i w rezultacie odmówił skierowania do Trybunału pytania prejudycjalnego, o którego przedłożenie

wniosła T.KUP. Po drugie, sąd odsyłający zbadał natomiast argumenty dotyczące nieważności rozporządzenia nr 1294/2009 podniesione posiłkowo i uznał, że nie były one pozbawiane pewnego znaczenia.

20 Ponadto zarówno Rada i Komisja Europejska jak i rząd belgijski były w stanie w pełni przedstawić swe uwagi co do pytań sądu odsyłającego.

21 Z powyższego wynika, że wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym jest dopuszczalny.

Co do istoty

W przedmiocie trzech pierwszych pytań

22 W swych trzech pierwszych pytaniach, które są powiązane i które należy rozważyć łącznie, sąd odsyłający zastanawia się w istocie, czy rozporządzenie nr 1294/2009 jest nieważne z uwagi na fakt, że dobór próby importerów dokonany przez instytucje nie był wystarczająco reprezentatywny w świetle wymogów art. 11 ust. 2 akapit trzeci i art. 17 ust. 1 antydumpingowego rozporządzenia podstawowego powodując, że nie dysponowały one wystarczającymi informacjami pozwalającymi na stwierdzenie występowania dumpingu oraz szkody w przemyśle Unii.

23 Należy w tym względzie zauważyć w pierwszej kolejności, że jak wynika z motywów 12 i 13 rozporządzenia nr 1294/2009, w zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu przewidziano zastosowanie kontroli wyrywkowej zgodnie z art. 17 antydumpingowego rozporządzenia podstawowego ze względu na dużą liczbę producentów eksportujących z państw, których dotyczy postępowanie, producentów i importerów unijnych, których dotyczyło dochodzenie.

24 Należy przypomnieć w drugiej kolejności, że art. 17 ust. 1 antydumpingowego rozporządzenia podstawowego przewiduje dwie metody kontroli wyrywkowej. Postępowanie można bowiem ograniczyć do uzasadnionej liczby stron, produktów lub transakcji, statystycznie reprezentatywnych w oparciu o informacje dostępne w momencie ich doboru albo do największej reprezentatywnej wielkości produkcji, sprzedaży lub wywozu, która może zostać właściwie zbadana w dostępnym czasie (zob. podobnie wyrok z dnia 10 września 2015 r., Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, pkt 86).

25 W niniejszym przypadku z motywów 34–37 rozporządzenia nr 1294/2009 wynika, że w stosunku do 139 importerów, z którymi nawiązano kontakt w oparciu o dostępne informacje oraz wobec 22 niepowiązanych importerów, którzy odpowiedzieli na formularz kontroli wyrywkowej, Komisja wybrała próbę obejmująca pięciu największych niepowiązanych importerów, to znaczy, Adidas, Clarks, Nike, Puma oraz Timberland, reprezentujących 18% przywozu objętego postępowaniem, oraz trzech innych importerów w celu lepszego odzwierciedlenia rozmieszczenia geograficznego importerów oraz różnic dotyczących rodzajów przywożonego obuwia. Próba ta reprezentuje 10% przywozu z Chin i około 34% przywozu z Wietnamu. Zgodnie z motywem 38 rozporządzenia nr 1294/2009 wyłącznie siedmiu spośród ośmiu importerów objętych próbą udzieliło odpowiedzi na wysłany im kwestionariusz, powodując, że ósmy z nich został ostatecznie wykluczony z próby.

26 Jak zauważyły zatem Rada i Komisja w swych uwagach na piśmie próba importerów została dobrana zgodnie z drugą z metod kontroli wyrywkowej, przewidzianych w art. 17 ust. 1 antydumpingowego rozporządzenia podstawowego, a Komisja oparła się zasadniczo na wielkości przywozu w celu doboru próby, decydując się na włączenie do niej pięciu największych importerów jak wynika z motywu 35 rozporządzenia nr 1294/2009. W motywie 36 tego rozporządzenia stwierdza się jednak, że początkowy

wybór uzupełniony został przez Komisję poprzez dodanie trzech innych importerów w celu lepszego odzwierciedlenia rozmieszczenia geograficznego importerów oraz różnorodności przywożonych produktów.

27 Należy ponadto przypomnieć, że Trybunał orzekł już, iż instytucje dysponują szerokim zakresem uznania w zakresie doboru próby (zob. podobnie wyrok z dnia 10 września 2015 r., Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, pkt 93), co oznacza, że sąd Unii w ramach dokonywanej przez niego kontroli powinien ograniczyć się do zbadania, że wybór ten nie jest oparty na niedokładnych ustaleniach faktycznych lub dotknięty oczywistym błędem w ocenie.

28 W tym względzie należy stwierdzić, że o ile liczba 21 niepowiązanych importerów, którzy byli gotowi na wzięcie udziału w próbie w stosunku do ogółu 139 importerów, do których zwrócono się, nie wydaje się bardzo wysoka, o tyle należy wskazać, że T.KUP nie przedstawiła żadnego argumentu mogącego prowadzić do uznania, że decydując się na zastosowanie kontroli wyrywkowej instytucje w oczywisty sposób przekroczyły granice przysługującego im zakresu uznania.

29 Jednakże T.KUP kwestionuje nie tyle zastosowanie kontroli wyrywkowej, co dobór próby w jej ramach, który uznaje ona w istocie za niewystarczająco reprezentatywny.

30 W tym względzie należy przypomnieć, że zgodnie z art. 17 ust. 1 antydumpingowego rozporządzenia podstawowego w przypadku dużej liczby wnioskodawców, eksporterów, importerów, typów produktu lub transakcji dobór próby może być przeprowadzony zgodnie z dwoma alternatywnymi metodami. Postępowanie można bowiem ograniczyć do uzasadnionej liczby stron, produktów lub transakcji, wykorzystując statystycznie reprezentatywne próbki w oparciu o informacje dostępne w momencie ich doboru. Może ono jednak, według uznania instytucji ograniczyć się również do największej reprezentatywnej wielkości produkcji, sprzedaży lub wywozu, która może zostać właściwie zbadana w dostępnym czasie.

31 Wynika stąd, że jeżeli instytucje Unii zdecydują się na zastosowanie drugiej metody kontroli wyrywkowej, dysponują one pewną swobodą w odniesieniu do prognostycznej oceny w zakresie tego, co mogą racjonalnie wykonać w terminie jaki jest im wyznaczony na prowadzenie postępowania.

32 Tymczasem postępowania dotyczące przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych, zgodnie z art. 11 ust. 5 antydumpingowego rozporządzenia podstawowego, przeprowadza się niezwłocznie i co do zasady kończy w terminie dwunastu miesięcy od dnia wszczęcia przeglądu, przy czym instytucje, zgodnie z art. 6 ust. 8 antydumpingowego rozporządzenia podstawowego są zobowiązane zbadać w możliwym zakresie pod względem zgodności z rzeczywistością informacje udostępnione przez zainteresowane strony i na podstawie których dokonano ustaleń.

33 W okolicznościach sprawy rozstrzyganej w postępowaniu głównym, próba dobrana przez Komisję, jakkolwiek obejmuje wyłącznie ośmiu importerów, reprezentuje 10% przywozu pochodzącego z Chin i 34% przywozu pochodzącego z Wietnamu, co wydaje się znaczące. Ocena Komisji opierała się bowiem na danych odzwierciedlających jedną trzecią przywozu pochodzącego z Wietnamu. Ponadto, o ile wartość wynosząca 10% przywozu pochodzącego z Chin może wydawać się prima facie niewielka, należy ją odnieść do wielkości chińskiego wywozu w tym sektorze. Ponadto Rada i Komisja wybrały pięciu największych importerów oraz trzech innych importerów w celu lepszego odzwierciedlenia rozmieszczenia geograficznego importerów oraz różnic dotyczących rodzajów przywożonego obuwia.

34 Wreszcie ani sąd odsyłający, ani T.KUP nie przedstawiły żadnego argumentu w celu wykazania, że włączenie do próby innych importerów było niezbędne, aby próba zmogła zostać uznana za rzeczywiście reprezentatywną z punktu widzenia rozmieszczenia geograficznego importerów lub różnorodności przywożonego obuwia.

35 W tej sytuacji nie wydaje się, że odnośne instytucje w ramach doboru próby importerów naruszyły obowiązujące je zasady prawa czy też przekroczyły zakres przysługującego im na mocy tych zasad swobodnego uznania.

36 Analiza trzech pierwszych pytań nie wykazała w rezultacie żadnego elementu, który mógłby podważyć ważność rozporządzenia nr 1294/2009.

W przedmiocie pytania czwartego:

37 Poprzez swe czwarte pytanie sąd odsyłający dąży w istocie do ustalenia, czy rozporządzenie nr 1294/2009 jest niezgodne z prawem w zakresie, w jakim Komisja z naruszeniem art. 21 antydumpingowego rozporządzenia podstawowego wymagała, aby niepowiązani importerzy tacy jak T.KUP, wykazali w drodze dodatkowych dowodów, że przedłużenie obowiązywania ceł antydumpingowych stanowi dla nich nieproporcjonalne obciążenie.

38 W swych uwagach na piśmie T.KUP podniosła w szczególności, że motywy 406, 458 i 502 rozporządzenia nr 1294/2009 świadczą między innymi o tym, że w ramach dokonanej oceny interesu Unii w utrzymaniu środków Komisja przypisała mniejszą wagę importerom niż producentom, wprowadzając zatem nierówne traktowanie prowadzące do naruszenia art. 21 antydumpingowego rozporządzenia podstawowego.

39 W tym względzie należy przede wszystkim zauważyć, że Rada i Komisja zbadały kwestię interesu Unii w motywach 388–490 rozporządzenia nr 1294/2009, a kwestię interesu niepowiązanych importerów w jego motywach 408–458. Instytucje te stwierdziły w motywie 489 tego rozporządzenia, że wpływ ceł antydumpingowych na importerów w szczególności między dniem ich ustanowienia a okresem objętym dochodzeniem przeglądowym nie był nieproporcjonalny. W motywie 490 tegoż rozporządzenia stwierdziły one, że dochodzenie przeglądowe nie ujawniło żadnych istotnych powodów, dla których środki antydumpingowe nie powinny być utrzymane.

40 Rzeczone instytucje zbadały ponadto w motywach 497–504 rozporządzenia nr 1294/2009 uwagi zainteresowanych stron po ujawnieniu ustaleń.

41 Rada i Komisja zauważyły w szczególności w motywie 502 tego rozporządzenia, że zgodnie z brzmieniem art. 21 antydumpingowego rozporządzenia podstawowego, konieczne było zbadanie w ramach przeglądu wygaśnięcia, czy istnieją ważne powody dla nienakładania środków antydumpingowych, a zatem zidentyfikowanie negatywnych skutków dalszego stosowania tych środków i przeanalizowanie tych skutków w kontekście korzyści dla przemysłu unijnego wynikających z takiego dalszego ich stosowania, w celu ustalenia, czy powyższe negatywne skutki były nieproporcjonalne. W rezultacie, rozważanie przeciwnego scenariusza, tj. kwestii dopuszczenia wygaśnięcia środków byłoby konieczne wyłącznie, jeżeli istniałyby w danym przypadku „szczególne przesłanki", wskazujące, że utrzymanie środków stanowiłoby „nieproporcjonalny ciężar" dla importerów. Tymczasem w niniejszym przypadku nie zidentyfikowano takich przesłanek. Wskazany motyw stanowi ponadto, że w każdym razie postępowanie wykazało, że w przypadku importerów zmniejszenie ich rentowności można było przypisać częściowo uiszczonym cłom antydumpingowym, a w przypadku wygaśnięcia środków poziom zysku mógłby się zwiększyć do poziomu wyższego niż poziom około 20% stwierdzony w trakcie postępowania.

42 Należy przypomnieć ponadto, że art. 21 ust. 1 antydumpingowego rozporządzenia podstawowego nakazuje instytucjom Unii, mającym ustalić, czy w interesie Unii jest przyjęcie lub przedłużenie obowiązywania środków antydumpingowych, dokonanie oceny różnych interesów rozpatrywanych łącznie, w tym interesu przemysłu Unii oraz interesu użytkowników i konsumentów, zwracając przy tym szczególną uwagę na potrzebę eliminacji skutków szkodliwego dumpingu zakłócającego handel

oraz na przywrócenie efektywnej konkurencji. Takie ustalenie może być dokonane się wyłącznie w przypadku, gdy wszystkim stronom umożliwiono zajęcie stanowiska na podstawie ust. 2 tego artykułu.

43 Artykuł 21 ust. 2 antydumpingowego rozporządzenia podstawowego przewiduje w związku z tym w odniesieniu do różnych stron postępowania, w tym wobec importerów, po pierwsze, prawo wyrażenia stanowiska i przekazania Komisji informacji, a po drugie, prawo udzielenia odpowiedzi w związku z informacjami przedstawionymi przez inne strony. Artykuł 21 ust. 3 tego rozporządzenia przewiduje również prawo wszystkich stron do wystąpienia do Komisji, na określonych warunkach, z wnioskiem o przeprowadzenie posiedzenia wyjaśniającego.

44 Badanie interesu Unii w ustanowieniu lub utrzymaniu środka antydumpingowego stanowi zatem ściśle uregulowane na płaszczyźnie proceduralnej działanie, wymagające wyważenia interesów wszystkich stron i dokonania oceny złożonych sytuacji gospodarczych, będącej przedmiotem ograniczonej kontroli sądu Unii.

45 W postępowaniu głównym nie zostało jednak zakwestionowane, że odnośne instytucje zachowały określone prawa proceduralne przyznane stronom, wskazanym w art. 21 ust. 2 i 3 antydumpingowego rozporządzenia podstawowego, w tym w szczególności importerom, pozwalające im na ochronę ich interesów w ramach oceny interesu Unii w utrzymaniu środków antydumpingowych.

46 Czwarte pytanie sądu odsyłającego, które zostało wyjaśnione w uwagach na piśmie T.KUP, nie dotyczy jednak zachowania wymogów proceduralnych ciążących na instytucjach Unii, lecz charakteru dokonanej przez te instytucje analizy w celu stwierdzenia występowania interesu Unii w utrzymaniu środków antydumpingowych będących przedmiotem postępowania głównego, a w szczególności ciężaru dowodu, który nałożyłyby one na importerów dążących do uznania ich interesu w doprowadzeniu do uchylenia tych środków.

47 Należy jednak przypomnieć w tym zakresie, że o ile instytucje powinny uwzględnić wszystkie wchodzące w grę interesy, gwarantując przy tym stronom możliwość przedstawienia stanowiska, o tyle to do stron należy przedłożenie dowodów na poparcie ich twierdzeń. Artykuł 21 ust. 7 antydumpingowego rozporządzenia podstawowego przewiduje w związku z tym, że informacje są brane pod uwagę wyłącznie w przypadku, gdy towarzyszą im dowody potwierdzające ich prawdziwość.

48 Nie można w tym kontekście zarzucić instytucjom, że w motywie 502 rozporządzenia nr 1294/2009 uznały, iż w braku szczególnych powodów wskazujących na to, że utrzymanie środków antydumpingowych stanowiłoby nieproporcjonalny ciężar dla importerów, nie są one zobowiązane do dokonania szczegółowej analizy kwestii, czy powinny one zezwolić na ich wygaśnięcie.

49 W tym względzie należy dodać, że ani sąd odsyłający w postanowieniu odsyłającym ani T.KUP w uwagach na piśmie nie przedstawili żadnego argumentu mogącego wskazywać na to, że stwierdzenie braku nieproporcjonalnego ciężaru dla importerów było oparte na nieprawidłowych ustaleniach faktycznych.

50 Wynika stąd, że analiza czwartego pytania nie wykazała żadnego elementu, który mógłby podważyć ważność rozporządzenia nr 1294/2009.

W przedmiocie kosztów

51 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (ósma izba) orzeka, co następuje:

Analiza przedłożonych pytań nie wykazała żadnego elementu, który mógłby podważyć ważność rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1294/2009 z dnia 22 grudnia 2009 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzącego z Wietnamu i pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, rozszerzone na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami wysyłanego ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzące ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau, w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 384/96.

Podpisy